

плътно черно мастило. Заглавките и петият редъ на първа страница съм писани съм ръждиво мастило и съм киноварь. Листовете съм доста пострадали, особено по краищата, и на мястото писмото едва се познава.

Писмото на основния почеркъ е уставно, малко нѣщо наведено надѣсно. Буквите стоят доста разредени една отъ друга. Изобщо писмото е неугледно и архаично. Писмото на втората ръка — всичко осъмь реда — е по-хубаво, по-гъсто, съм букви въздълги. Изобщо взетъ, основниятъ почеркъ напомня писмото на Добромировото евангелие, паметникъ отъ XII в., писанъ въ Македония и издаденъ отъ В. Ягича (*Evangelium Dobromiri. Ein altmacedonisches Denkmal der kirchenslavischen Sprache des XII Jahrhund.* Изд. въ Sitzungsberichte на Виенската Академия, томъ 138 (1898 г.) и 140 (1899 г.). Палеографски снимки отъ евангелието даде и Лавровъ въ Палеографическое обозрѣніе кирилловскаго письма. Спб. 1914, № 40—48.

Отъ палеографските особености на първия (главния) почеркъ бие на очи преди всичко строго уставния видъ на писмото. Така, току-речи всички букви стоятъ на еднаква височина. Буквите, **д**, **з**, **р**, **х**, **ц**, **ќ** съм вмѣстени въ реда и едва по нѣкога опашката на **з** и на **р** се спуска нѣкакси боязливо малко надолу. Само буква **ч** се издава надъ реда съм двете си рогчета, както и опашката на **ш** слизи малко подъ реда. Байракето на буква **ф** стои налѣво и не слизи до основата на реда. Буква **ж** е сглобена отъ стълпче съм два отдѣлно добавени странични жгли. Втората частъ на **к** не се допира до стълпчето (**к**). Първата чѣтица на **м** стои разкрачена. Буква **оу** е предадена и като **в**. Буква **ф** е предадена сѫщо по два начина: **ф** и **Ф**. Горната частъ на буква **у** не е чашка, а чеперашка (**У**). Буква **ю** се пише по два начина: **ю** и **օ**. Голѣмиятъ юсъ се пише трояко: **ж**, **ж**, **ж**. Малкиятъ юсъ се пише сѫщо трояко: **л**, **л**, **л**. Йотувани юсове (**иъ**, **и**) и **и** не се употребяватъ. Не се употребява и **и**, а вмѣсто нея стои винаги **ќ**. Буквата **шъло** се пише **г**; употребена е само веднажъ — **Екъгъ** (имен. п. **Екъга**); веднажъ е употребена и като бройка — **6**.

Отъ надредните знакове се употребява съкратителна титла **т**. Веднажъ е употребена **т**. Нѣма никакви придвижания, нито ударения. Препинателенъ или раздѣлителенъ знакъ има само единъ, двоеточието (:).